

På haf'n min trogne Anton följer,
Och såled's jag för ingen döljer,
Att Enkelifwet sällast gör :;

Och vill jag åter ensam vara,
Besvärar mig ej någon flara
Af Björnar — icke mannens gråt,
Som tråter med och utan flåt;
Jag intet enda nöje saknar,
Och hunger alltid, när jag vaknar,
Att Enkelifwet sällast gör :;

GS 97

1832 28.

Enke-lifwet;

Medstycke

III

Ungkarls-lifwet.

SEDERHOLM,
tryckt hos M. G. Lundberg, 1828.

Blott Enkan gör hwad hon behagar,
Och sielf bestämmer tid och dagar;
Ja, hon! är till för nöjet blott,
Då det är jemt de gistas lott
Att hos en ond och swartshul maka
Med smärta nöjena försaka,
Som Enkeliswet sällast gör, :.

Det säges wäl', att äkta bandet
Politiskt nytta gör för landet,
Och ett moraliskt värde har;
Blott det ej räcker alla dar,
Men, frågar någon hwad jag tänker,
Mitt swar erfarenheten stänker,
Att Enkeliswet sällast gör, :.

Jag älskar endast skämt och löjen,
Och njuter utaf alla nöjen,
Masstrader, bal och landiparti,
Och, Gudskelof! är glad och fri,
Jag råds ej mer på dörren glänta,
Sparlakans lexor mig ej wänta;
Nej Enkeliswet sällast gör, :.

Jag sordom sårat Aldolfs hjerta,
Hwad knäfall, löften, böner, smärta!
Nå wäl, han blef min man till slut;
Hwad eder systrar händt förut,
Mig hände: han från slaf blef Herre,
Då lände jag så mycke wärre,
Att Enkeliswet sällast gör, :.

Jag fruktan och förtret ej känner,
Men samlat kring mig mina wänner,
Gör hwad jag vill, så natt som dag.
Hwarför ännu skulle jag
Ta mig en man, som endast bannar?
Det finns ju andra män och grannar,
Som Enkeliswets sällhet gör, :.

En nyck, och jag går ut i staden,
Min wilja afgör promenaden,
Jag spisar middag med Amle
Och jag superar med Julie,